

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

339.

Mūsu uzdevumi vienmēr bīstami, jo tie vērsti pret visspēcīgāko ienaidnieku. Tā, izņemot taisnību, nav patiesības. Vienīgi tā var pieņemt un nonest kausu.

Starp seniem priekšmetiem var atrast izzināšanas simbolus. Ceļiniek, vai esi bez bailēm?

340.

Kad tautas izveido jaunu nākotni, tad enerģijas apkopo gara spēks. Kad spēks tiecas nodibināt Kosmiskās Tiesības, tad aizejošais spēks sasprindzina visus slazdus. Grūtais laiks vienmēr nes jaunas iespējamības, tāpēc Kosmiskās Tiesības jaunrada savas gultnes.

341.

Piedzīvojis jūrnieks sarauc uzacis, raugoties uz klusumā stingušu jūru, paredzēdams vētras veidošanos, un uzsmaida brāzmojošam vējam, saskatīdams izdevīgu braucienu jūrā; par tādu jūrnieku saka – viņš pazīst jūru. Sakām – viņš pazīst dzīvi, ja kāds prot izprast atšķirību starp iekšējām un ārējām parādībām. Daži muļķi kliedz – “sacelšanās”, līdz ko izdzird podu pārdevēju klaigas, un lielās ar mierīgumu, redzot slēgtu tirgu. Mūsu ceļš ir novērot un mācīt, cik dažādi domās ļaudis, kam izlaidīga domu gaita.

Vienīgi pēc iekšējās izjūtas tuvosiemies taisnīgam novērtējumam. Paredzot vētru, atzīsim par labāku rāmu līmeni un neņemsim vērā plandošos durvju aizkarus. Tā izpratīsim notikumu veidošanos.

342.

Tāpat arī koka saknes dažkārt būs izturīgākas nekā mājas pamati. Ja grīda sāks līgoties, vai nebūs drošāk pieķerties pie koka zara? Šis laiks ir tik smags, ka koka zars var likties drošāks par grīdas plātņi. Pat mazs lodziņš var labāk pakalpot nekā durvis. Blīves drebešanā nesalūzīs elastīgais, dzīvais zars, tāpēc izpētiet lietu dabu. Būtu nesaprātīgi neizlietot pie loga augošo. Tikai nejēga bez vajadzības nocērt to, ko viņš pats nespēj iedēstīt. Arī melu radījumi, lai novirzītos, pūlas ielenkt ceļu. Bet dzīves nozarojumos krustcelēs iespējams atstāt pareizā ceļa zīmes. Sargāsim katru zariņu pie loga. Kad vajadzīgs, lai dārza lapas aizsargā mūsu darbu un aizsargā no viesuļa – tātad viesulis plosās.

Aizrādu, ka nav jābīstas no viesuļa, tas atnes tālo zemju ziedus. Pat medikamentus bieži gatavo no tālām saknēm.

343.

Nav brīnums, ja sirds nojauš, kādi neparasti ceļi vajadzīgi. Protams, sirds zina, kā apstākļi maina situāciju. Bet gaidīt apstākļi līdzinās viesuļa gaidām pāri kalniem. Jau

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

viesulis šņāc, bet vai uz mūsu pusi? Vai nenoraus jumtu? Vai nenoslaucis sējumus? Kas apklusinās tā niknumu? Bet Neredzamais sargātājs čukst: “Piesauciet Mani”.

Kas gan cits, ja ne viesulis attīrīs atmosfēru? Ja sniegs no pašiem kalniem, vistīrākais, ir pilns meteoru putekļu, tad cik gan blīva ir ieleju atmosfēra? Nav vietas satrauktā pilsētā. Virzīsim skatu uz ausmas pusi.

344.

Atkal mūsu priekšā bargu notikumu virkne. Atkal atgādinu lauvas sirdi. Nerunāju par neveiksmēm, jo bargie notikumi spēj izraisīt daudzas sekas. Nebrīnieties par saspringtību un sevišķiem mainīgiem viļņiem. Jāpazīst ritma izjaukšanas parādība.

Vajag noturēties ar Lauvas sirdi. Nedomāsim, ka ienaidnieki mazi, viņi ir lieli, bet nerunāju, lai sarūgtinātu, bet vienīgi lai nostiprinātu Lauvas sirdi.

345.

Vajag ieklausīties tautas pareģojumos, kuri aprēķina kosmiskās parādības. Tajos ļoti bieži saskatāmi pareizi aprēķini. Bet, protams, var gadīties arī daudzi citi apstākļi.

346.

Notikumu paredzēšana parāda mūsu ugunīgo izziņu ievērojamu shēmu. Dažreiz iespējams paredzēt vistuvākās un pat ikdienišķās norises, bet bieži kā pa tālu vadu uztveram ļoti tālus notikumus. Tādu nevienmērību nosaka daudzi cēloņi. Nav nelaime, ja ugunīgā tālredzība mūs brīdina par rītdienu, bet nebūs mērķi, ja trešās acs priekšā nostāsies tālā nākotne. Ugunīgais spēks nepazīst attālumus, tas kā novērotājs virsotnē paredz, kur satiekas zemes ceļi. Ja Pasaules Valdība paredz tālo nākotni, tad mūsu vājās acis var saredzēt šo ugunīgo lēmumu atspulgu. Cik svētsvinīgi un dziļdomīgi jāsaņem šāda apskaidrība! Nedrīkst pēc zemes piemēra steidzīgi to apspriest, bet tā jāglabā kā uzticēts dārgums.

347.

Nevar nostāties pret zemes priekšmetiem – jaunrades produktiem; nevar nostāties pret ceļojumiem, kuri var būt augstākā skola, bet visa zemes esamība jāapjēdz no Augstākās Pasaules viedokļa. Vai iespējams zemes dzīvē veikt tikai derīgus darbus? Protams, iespējams. Viegli iedomāties veselu dzīvi, kā nepārtrauktu derīguma plūsmu citu labā. Santana nav bezjēdzīga akmeņu pārvelšana. Tā – kā straume, kas baro apkārtējos laukus; kā strauts, kas atnes pavardam tīrību, kā lietus kas liek sējuma graudiem uzdzīgt. Tāpēc nav jābūt sevišķi gudram, lai iztēlotos derīgu dzīvi visās nozarēs. Kad ugunīgie viļņi piespiedīs cilvēkus meklēt glābiņu gara torņos, tad cilvēki riebumā nožēlos katru bezdarbīgu dzīvi. Apmulsumā viņi pūlēsies savākt pozitīvās domāšanas druskas. Cik gan lielu labumu var atnest padomi neizšķiest kārtīgo enerģiju! Jādomā par ļoti neparastu laiku tuvošanos. Ne cietsirdība, ne laupīšana, ne nodevība, ne meli nepalīdzēs pret ugunīgajiem viļņiem. Ne tik daudz kauns kā ciešanas piespiedīs meklēt glābiņu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

5.nodaļa: Brīdinājumi.

348.

Iespējams izdarīt daudz eksperimentu, kā izstarojumu traucējumi atbalsojas tieši sirdī. Cilvēki nelabprāt pieņem padomu pievērst uzmanību saviem izstarojumiem, bet vēl pirms to fotogrāfēšanas zinātne jau pazina tādus izstarojumus no katra priekšmeta. Jāpildās ar cieņu pret cilvēka uzbūvi un jāsaprot, ka katra sadursme vispirms ir kaitīga astrālajam ķermenim. Pie tam, protams, organiski, kas ilgā saskarsmē jau saraduši, vēl jo spēcīgāk ievainos viens otru; bet reflektēsies arī citos tuviniekos. Tāpēc jo nopietnāk jāizskauž visas sadursmes. Var iedomāties, kādi pulki tiecas uz katru auras iedragājumu. Briesmīgi ir barot šādus kukaiņus ar izstarojumu iekšējiem slāņiem. Tikai aizsargtīkls liek šķēršļus tumšo spēku uzbrukumiem. Katrs auras dragājums draud ar apsēstību. Tāpēc būsim jo piesardzīgāki.

349.

Ugunīgajām Pavēlēm ne vien jāasniedz mērķis, bet tās nedrīkst arī trīsēt kā izbiedēta putna spārni. Jautās – vai gan iespējams salīdzināt Pavēles ar spārnu trīsām, kad Pavēle ir ugunīga bulta? Patiešām, Pavēle var būt līdzīga bultai un sasniegt mērķi, bet tādai izredzētai sirdij nepārtraukti jāliesmo.

Dažos gadījumos Pavēli var salīdzināt ar izbiedēta putna spārniem. Tāpat vienmēr jāņem vērā kā cilvēku, tā arī dabas fiziskais stāvoklis. Jo ugunīgā bulta pērkona negaisa laikā var bīstami pastiprināt spriegumu. Protams, elektroforās parādības pastiprinās abpusēji, bet tām norisinoties, nedrīkst pārsniegt zemes darbības sprieguma robežu. Ir gudri novērot sarunu biedra fizisko stāvokli. Diemžēl, runātājs bieži klausās pats sevi un nepievērš uzmanību klausītājiem. Tikai ugunīga apziņa koncentrēs vērību pēc viņu īpatnībām. Tāds uzmanīgums iezīmē augstsirdību.

350.

Plosās pārmērīgs karstums un uguns un atgādina, ka pirms kara un satricinājumiem mēdz būt ugunsgrēki.